GUILELMUS PERALDUS. HUGO DE SANCTO VICTORE. HUGO DE FOLIETO. SMARAGDUS. PETRUS DAMIANUS

Österreich (?), 1435 Seite 66v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40507
Copyright: Melk, Benediktinerstift

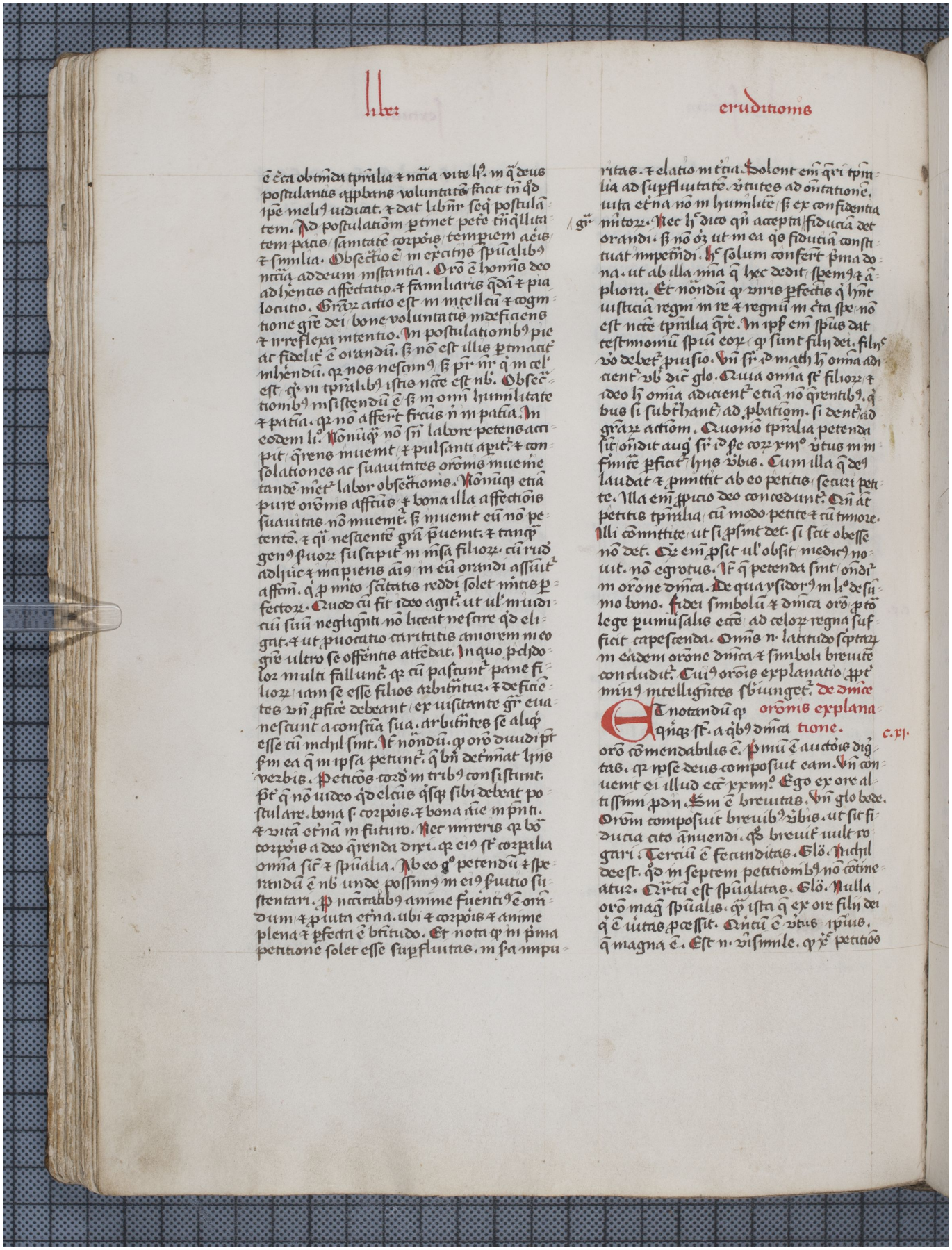

ē ēta obtēdi tpālia ⁊ nāia vite h̄. m q̄ deus
postulantis applans voluntatē fiat tn q̄d
ipe melio ūdicat. ⁊ dat libēr seq̄ postula
tem. Ad postulatiōm ptinet pete tūq̄lita
tem pacis/ sānitatē corpōis/ temperiem aēis
⁊ sīmlia. Obsecōtio ē m ēxatis spūalib⁹
nīā addeum mstantia. Orō ē homīs deo
ad h̄entis affectatio. ⁊ fāmliaris q̄dā ⁊ pia
locutio. Grāz actio est m mtellcū ⁊ cogni
tione grē dei/ bone voluntatis mdēfiaens
⁊ irreflexa intentio. In postulationib⁹ pie
at fidelit ē orandū. ſ nō est illis ptmanē
mhendū. qz nos nesciim⁹ ſ pr̄ m̄r q̄ m cel'
est/ q̄ m tpālib⁹ istis nāe est nb̄. Obsecō
tionib⁹ insistendū ē ſ m omī humilitate
⁊ patīa. qz nō afferē fructū n̄ m patīa. In
eodem li. Nonūq̄ nō sīn̄ labore petens acci
pit/ q̄rens inuenit/ ⁊ pulsanti apit. ⁊ con
solationes ac suauitates orōis inuenie
tandē mēt̄ labor obsecōnis. Nonūq̄ etiā
pure orōis affūs ⁊ bona illa affectōis
suauitas nō inuenit. ſ inuenit eū nō pe
tentē. ⁊ q̄i nesciente grā p̄uenit. ⁊ tanq̄
gen⁹ suoz suscapit m m̄sa filioz. cū ruō
adhūc ⁊ mapiens ait⁹ m eū orandi assuēt
affōn. q̄ p mito sēctatis reddi solet mitis p
fectoz. Quod cū fit ideo agit. ut ul' m iudi
cū suū negligēti nō liceat nescire q̄d eli
gat. ⁊ ut puocatio caritatis amorem m eo
grē ultro se offēntis attēdat. In quo pchdo
loz multi fallunt. qz cū pascunt pane fi
lioz/ iam se esse filios arbitrāntur. ⁊ defiac
tes vn̄ pfiē debeant/ ex usitante grē etia
nescunt a consētia sua. arbitrāntes se aliq̄
esse cū mchil sīnt. Vt nondū. q orō diuidi pt
fm ea q̄ m ipsa petunt. q bn̄ determinat lyns
verbis. Petitōs tōrō m trib⁹ consistunt.
pt q̄ nō iudeo q̄d eleōis q̄sq̄ sibi debeat po
stulare. bona s corpōis. ⁊ bona aīe m pnti.
⁊ vitā ētnā m futuro. Nec mireris qz bō
corpōis a deo q̄rendi dicit. qz eio st corpālia
omīa sīc ⁊ spūalia. Ab eo ḡo petendū ⁊ spe
rendū ē nb̄ unde possim⁹ m eio fruitio sū
stentari. p nātālib⁹ amme fuienti ē orā
dum ⁊ p iuti etnā. ubi ⁊ corpōis ⁊ amme
plena ⁊ pfecta ē beātudo. Et nota q m pma
petitione solet esse superfluitas. m sa mpu
ritas. ⁊ elatio m ētia. Dolent em q̄ri tpā
lia ad superfluitatē. virtutes ad ōnitationē.
iuta etna nō m humilitē/ ſ ex confidentia
mītoz. Nec h̄ dico q̄n acceptū/ fiducia det
orandi. ſ nō oz ut m ea qo fiducia consti
tuat impetēdi. h̄ solum confert pma do
na. ut ab illa mia q̄ hec dedit/ spem⁹ ⁊ ā
pliorū. Et nondū q̄ vnus pfectis q̄ h̄nt
iustitiā regnū m re ⁊ regnū m ēta spe/ nō
est nātē tpālia q̄rē. In ipf em spūs dat
testimonīū spū eoz/ q̄ sunt filij dei. filius
vō debet pūsio. Vn̄ sīc d̄ math. h̄ omīa adi
acent vb dicē glo. Quia omīa st filioz ⁊
ideo h̄ omīa adiacent etiā nō q̄rentib⁹. q̄
bus si subtēhant ad pbationē. si dent ad
grāz actionē. Quomō tpālia petenda
sit ondit aug sīc d̄ ipse coz rm⁹ virtus m m
fimē pfiat lyns vbis. Cum illa q̄ deo
laudat ⁊ pmittit ab eo petitis/ scairi pōt
te. Illa em ppīcio deo concedunt. Cū ā
petitis tpālia/ cū modo petite ⁊ cū timore.
Illi cōmittite ut si pstnt det. si scit obesse
nō det. Oz em psit ul' obsit medic⁹ no
uit. nō ego virtus. Vt q̄ petenda sīnt/ ondit
m orōne dmica. De qua ysidor⁹ m li. de su
mo bono. fidei simbolū ⁊ dmica orō p tō
lege pumūsalis etē ad celoz regna suf
ficat capescenda. Omīs n. latitudo scptur
m eadem orōne dmica ⁊ simboli breuitē
concludit. Cui⁹ orōis explanatio ppt
mnū intelligentes sbiungēt. de dmica

Et notandū q̄ orōis explana
q̄nq̄z st. a q̄b⁹ dmica tione. c. xj.
orō cōmendabilis ē. primū ē auctōis dig
nitas. qz ipse deus composuit eam. Vn̄ con
uenit ei illud ecē xxm⁹. Ego ex ore al
tissīmi pdn. Sm ē breuitas. Vn̄ glo bede.
Orōm composuit breuib⁹ vbis. ut sic fi
ducia ato ānuendi. q̄d breuit uult ro
gari. Tertiū ē fecūditas. Glō. Nichil
deest. q̄d m septem petitionib⁹ nō cōme
atur. Qrtū est spūalitas. Glō. Nulla
orō mag spūalis. q̄ ista q̄ ex ore filij dei
q̄ ē uitas pcessit. Qntū ē virtus ipius.
q̄ magna ē. Est n. vīsimile. q ē petitōs